

எரி நெருப்பில் இடைபாதை இல்லை

நூல் பற்றிய விமர்சனங்கள்

- செ. யோகராசா எம். ஏ.
- எஸ். அகஸ்தியர்
- ச. சச்சிதானந்தம் (UNIVERSITE, PARIS - III)

கைநூல் வெளியீடு - டிஸ்னி ஸ்டுடீயோஸ் பார்

இலங்கைத் தமிழ் நாவல் உலகில் மற்றுமோர் புதிய வரவு
எஸ். அகஸ்தியர் எழுதிய 'எரி நெருப்பில் இடைபாதை இல்லை'
செ.யோகராசா எம். ஏ. (கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் -இலங்கை)

முத்த தலைமுறையைச் சார்ந்த நாடாறிந்த எழுத்தாளரான எஸ். அகஸ்தியர் சிறுகதை, குறுநாவல், நாவல், உணர்வுற்றுருவகச்சித்திரம், கட்டுரை விமர்சனம் எனப் பல துறைகளிலும் பங்காளராவார். 'மேய்ப்பர்கள்' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பிற்காக சென்ற வருடம் இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலப் பரிசுபெற்ற அகஸ்தியரது இன்னொரு படைப்பாக அண்மையில் வெளிவந்துள்ளது 'எரி நெருப்பில் இடை பாதை இல்லை' என்னும் நாவல்.

இந்நாவல் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தவர் மத்தியில் புரையோடிப் போயிருக்கும் சாதிப்பிரச் சனையை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டது. இலங்கையிலேயே 'தலித் இலக்கியம்' நன்கு வளர்ச்சி கண்டுள்ளது என்று தமிழக விமர்சகர் பாராட்டுமளவிற்கு இலங்கை இப்பொருள் பற்றிய பல நாவல்களைக் காலந்தோறும் கண்டுவந்துள்ளது. இத்தகு நாவல்களை ஆய்வு நோக்கில் இருவகைப்படுத்தவாம். ஒன்று, பல விதமான சுரண்டல்களுக்கும் கொடுமைகளுக்கும் காரணமானதும், வர்க்கச்சாப்புடையதுமான பிரச்சனை என்ற அடிப்படையில் சாதிப்பிரச்சனையை அணுகுபவை. செ.கணேசலிங் கன், டானியில் நாவல்கள் இத்தகையவை. மற்றொன்று சாதிப்பிரச்சனை ஒரு சமுதாயக்குறைபாடு என்று கருதி மனிதாபிமானக் கண்ணோட்டத்தில் அதனை அணுகுபவை. செங்கை ஆழியான், சொக்கன், தி. ஞானசேகரன் முதலானோரின் நாவல்கள் இத்தகையன. இவற்றுள் அகஸ்தியரின் இந்த நாவல் முதல் வகையில் அடங்குகிறது.

அது மட்டுமன்று. பஞ்சமர், நீண்டகாலம், போர்க்காலம் என்பன போன்று யாழ்ப்பாணத்தில் சாதியத்திற்கெதிராக நடந்துவந்த நீண்டகாலப் போராட்டத்தின் குறிப்பிட்டதொரு காலகட்டத்தைப் பிரதிபலிப்பதாகக் காணப்படுகிறது. இவ்விதத்தில் சமகால வரலாற்று நாவலாகவும் மிளர்கிறது.

மேலும் மேற்கூறிய நாவல் வரிசையில் இந்த நாவலுக்கு தனிச்சிறப்பொன்றுள்ளது. இப்பொருள் பற்றி இலங்கையில் எழுந்த முதல் தமிழ்நாவல் என்பதே அதுவாகும். ஆசிரியர் கூறவது போன்று 1959ம் ஆண்டு இந்நாவல் எழுதப்பட்டிருக்குமாயின் அது உண்மையென்று கூறவேண்டும்.

யாழ்ப்பாண சாதியப் போராட்ட வரலாற்றில் இந் நாவல் எக்காலக்கட்டத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது? இப்போராட்ட வரலாற்றில் 1966ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 21ம் திகதி முக்கிய தினமாகும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ரீதியிலான மக்கள் பேரெழுச்சி முதன் முதலாக ஏற்பட்டதினம் அதுதான். இதனால் ஏற்பட்ட விழிப்புணர்ச்சியால் யாழ்ப்பாணத்தின் பல பகுதிகளிலும் எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் உக்கிரம் பெற்றன. 1967ல் சங்கானைப் பகுதியில் தேநீர்க் கடைப்பிரவேசம் நிகழ்ந்தது. நெல்லியடி, கரவெட்டி, பருத்தித்துறைப் பகுதிகளிலும் அவை இடம்பெற்றன. தொடர்ந்து சாதிக்கலவரங்கள் முண்டன. வீடெரிப்புகள், கொலைகள் நிகழலாயின. வில்லூர்றி மயான அனர்த்தங்களும் இக்காலப்பகுதியிலே இடம்பெற்றன. இத்தகைய காலகட்டமே -பின்னணியே இந்நாவலின் களமாகிறது எனலாம்.

மேற்கூறிய வரலாற்றுப் பின்னணி எத்தகைய கதைப்போக்கை கொண்டமைகின்றது? உயர் சாதியினரான பருத்தித்துறை நடேசபிள்ளையும், கொட்டடிச் சின்னத்தம்பரும் தத்தம் பகுதிகளில் பல்வேறு விதங்களில் தாழ் சாதிமக்களை அடக்கியொடுக்கி வருகின்றனர். எதிர்ப்போராட்டங்களும் நிகழ்கின்றன. இத்தகைய போராட்டங்களிலீ டுபடும் முருகனை நடேசபிள்ளையின் மகன் செல்லமணி காதலிக்கின்றான். வீட்டை

விட்டு ஓடிப்போய் அவனைத் திருமணம் செய்து வாழ்கிறார். பிரசவவேளை நெருங்கும்போது சூழ்ச்சிசெய்து மகளைத் தனது வீட்டுக்கு வரவழைக்கிறார் பிள்ளை. பிரசவ வேதனையில் துடிதுடித்துப்புலம்பும் வேளையில் தனது மகளை நயவஞ்சகமான முறையில் கொன்று விடுகிறார். எவரும் சந்தேகிக்கவில்லை. தொழிற்சங்கப்போராட்டங்கள் நிகழ்கின்றன. நடேசபிள்ளை சின்னத்தம்பர் இருவரும் கொல்லப்படுகின்றனர். முருகன் சந்தேகப்படுகின்றான். முருகனின் தாய் தானே அவர்களைக் கொன்றதாக அறிவிக்கின்றாள்.

சாதியெதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் தொடர்கின்றன. இத்தகைய கதைப்போக்கு ஏனைய சில நாவல்கள் போன்று நீண்டு செல்லவில்லை. மேலும் பஞ்சமர் போன்று ஆசிரியர் சாதி ஒடுக்குமுறை தொடர்பாகத் தானறிந்த பலவிடயங்களை கூறியிருக்கலாம். விரிவாக அவற்றை எழுதியிருக்கலாம். அவ்வாறெல்லாம் நிகழாமையினால் பஞ்சமர் போன்று கதைகளின் தொகுப்பாக அமைவதிலிருந்து விடுபட்டுள்ளது.

இது மட்டுமன்று, ஆசிரியர் சாதி ஒடுக்குமுறை தொடர்பான முன்னைய சம்பவங்களுையோ, சமகாலச் சம்பவங்களையோ குறிப்பிடும்போது அவற்றினை அவ்வாறு கூறவில்லை பாத்திர நினைவுகளாகவே தர முயல்கின்றார். இதனால் நாவலின் கட்டுக்கோப்புப் பேணப்படுகிறது.

இத்தகைய உள்ளடக்கம் கொண்ட ஏனைய ஈழத்து நாவல்களுடன் ஒப்பிடும்போது பாத்திர வார்ப்பில் சிறப்புற்றுக் காணப்படுகின்றது. இந்நாவல் எடுத்துக்காட்டாக நடேசபிள்ளை என்ற பாத்திரத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். யாழ்ப்பாண உயர் சாதி பிரமுகரின் வகை மாதிரிப் பாத்திரமாக இது சிருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நடேசபிள்ளையின் உரையாடல்கள், நினைவுகள், உணர்ச்சிகள் ஏன் கனவுகூட தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரை அடக்கி ஒடுக்குவது பற்றியதாகவே உள்ளது. ஒரு உதாரணம் தரலாம். தனது மகள் ஓடிவிட்டாள் என்று கேள்விப்பட்ட அன்றிரவு கனவுகண்டு புலம்புகிறார். குமுறுகின்றார். அவளைக் கொல்வதாகவும் கனவு காண்கின்றார். அதேவேளையில் கனவு இறுதியில் நிஜமாகின்றது. உண்மையாகவே கொன்று விடுகின்றார். சுருங்கக்கூறின் இரத்தமும் சதையும் கொண்ட மறக்க முடியாத ஒரு பாத்திரம் நடேசபிள்ளை எனலாம். சாதாரண வாசகரொருவருக்கு அகிலனின் வெற்றித் திருநகரில் வரும் வில்லனும், ஸ்ரீதரின் நெஞ்சம் மறப்பதில்லை திரைப்படத்திலே வரும் வில்லனும் நினைவுக்கு வரக்கூடும். இவை தரமற்ற படைப்புக்களானாலும்கூட, இப்பாத்திரங்கள் வித்தியாசமானவை. மறக்கமுடியாதவை என்பதுண்மையே.

இவ்விடத்திலே ஓர் ஐயமெழ வாய்ப்புள்ளது. தனது மகள் மீது பாசம் மிகக் கொண்ட தந்தையொருவர் தனது மகள் எத்தகைய 'அவமான'ச் செயலைச் செய்தபோதிலும் அவள் பிரசவ வேதனையால் துடிதுடிக்கும் போது ஒரு குழந்தையினைப் பெற்றெடுக்கும் வேளையின் போது -அதுவும் கழுத்தை நெருக்கிக் கொல்லத் துணிவாரா என்பதே அந்த ஐயமாகும். நம்பவே முடியாதுதான். ஆனால் யாழ்ப்பாணத்து உயர்சாதிப் பிரமுகர் சிலர் அவ்வாறு செய்யத் துணிவரென்பதில் இருவேறு கருத்திற்கிடமில்லை. இவ்விடத்தில் ஜேர்மனி நகரொன்றில் உள்ள தமிழ் அகதிகள் குடியிருப்பு முகாமொன்றில் சில மாதங்களுக்கு முன்னர் நிகழ்ந்த சம்பவமொன்று நினைவுக்கு வருகின்றது. அங்கே தனது மகள் தாழ்ந்த சாதி இளைஞன் ஒருவனை விரும்பிவிட்டாளென்பதையறிந்த யாழ்ப்பாண உயர் சாதியினரான தந்தை குண்டர்களை ஏவி மகளைக் கடத்திவரச் செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார் என்பதே புகலிடச் சஞ்சிகையொன்று கூறும் அத்தகைய சம்பமாகும்.

ஆசிரியர், பாத்திர உணர்வுகளை உரையாடல்களை வெகு தத்ரூபமான முறையிலே வெளிப்படுத்துவதில் வல்லவராகத் திகழ்கின்றார். எடுத்துக் காட்டு பின்வரும் பகுதி. 'சின்னவன் எங்களோட சேத்து வாரான். எக்கணம் கோயிலடியிலயும் வந்து எங்களோட சரிக்கட்டி ஒண்டாயிருந்திடுவான் போல கிடக்கு. அவனை மெல்லமா நழுவவிடாமல் பிள்ளையையும் அவனிட்டக் குடுத்துப்போட்டியள். உங்களுக்கு ஒரு

முன் யோசனையும் இல்லையா" என்று இரகசியமாக புருஷன் காதில் செல்லம்மா நல் வார்த்தையைப் பின் யோசனையாக உரிய காலத்தில் புத்தியாகப் போட்டார்.

மற்றொரு பகுதி -

"ஆக்களணியுள்ள இடத்திலும் இந்தக் கிலிகெட்ட கதைதான். இந்த எழிய சாதியருக்கு" என்று அம்மா தனக்குள் அப்போது புறுபுறுத்துக் கொண்டாள். இவ்வாறு உயர் சாதிப் பிரமுகர் ஒருவர் அவமானமடையும் போது அவரது உறவினர்கள் அவரை எவ்வாறெல்லாம் 'விமர்சனம்' செய்வார்கள் என்பதை ஆசிரியர் விபரிக்கும் பாங்கும் தத்ரூபமானது. சுவையானது.

சம்வங்கள் நுணுக்கமாகவும் திறம்படவும் தீட்டப்படமிடங்களும் பலவுள்ளன. நடேச பிள்ளை தனது மகளைக் கொலை செய்யும் செயலை அவ்வேளை மகளின் மனநிலையை விபரிக்கும் பாங்கு இவ்விதத்தில் குறிப்பிடத்தக்கது. 'பூனைக்கண்' என்ற புகழ் பெற்ற கன்னட நாவலில் வரும் பிரதான பாத்திரமொன்று பைத்தியம் ஆரம்பிக்கின்ற நிலையில் எவ்வாறு நடந்துகொள்கின்றதென நாவலாசிரியை விபரிக்கும் பாங்கினை இது எனது நினைவிற்குக் கொணர்சின்றது.

சிற்சில குறைபாடுகளும் இந்நாவலில் காணப்படவே செய்கின்றன. இவற்றிலொன்று ஒரு சில பாத்திரங்கள் சில வேளைகளில் காணமற் போய்விடுகின்றமை. உதாரணமாக செல்வமணி கொலைக்குப்பின் முருகனை நீண்ட காலம் காணமுடியாமை இங்கு ஞாபகம் வருகின்றது. மேலும் நாவலின் ஓட்டம் இடையிடையே தடைப்பட்டுச் செல்வதையும் அவதானிக்கலாம்.

இவை மட்டுமல்ல, வாசகருக்குக் குழப்பம் தரும் விடயமும் ஒன்றுண்டு. இந்நாவல் 1959 களில் எழுதப்பட்டதென்று கூறப்படுகின்றது. அவ்வாறாயின் 1967ம், 68ம் ஆண்டுகளில் நிகழும் சம்வங்கள் எவ்வாறு இடம்பெற இயலும்? அவ்வாறெனில் அத்தகைய விடயங்கள் பின்னர் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். 'இடைச்செருகல்களாக' இருக்க வேண்டும். இடைச்செருகல்களாயின் நாவலின் பொதுவான போக்கிற்கு அவை ஊறு விழைவிக்காதுள்ளமை பாராட்டத்தக்கதே.

அதே வேளையில் மேற்கூறிய குறைபாடுகள் சிலவற்றிற்கு ஏற்புடையதாகக் கூறத்தக்க காரணமொன்றுண்டு. இந்நாவல் 14 தடவைகள் சுருக்கியெழுதப்பட்டுள்ளதே அதுவாகும்.

இறுதியாக வெளியீடு தொடர்பாக இந்நாவல் எதிர் நோக்கியுள்ள பிரச்சினைகள் பற்றியும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். இவற்றிலொன்று விரிவாக எழுதப்பட்ட இந்நாவல் பிரசுரிப்பாளர் 'சங்கடம்' கருதி பல தடவைகள் சுருக்கியெழுதப்படும் நிலைக்குள்ளா னமை மற்றொன்று. 1959ல் எழுதப்பட்ட இந்நாவல் 1991ல் நூலுருப் பெற்றமை (முப்பதுகளில் சிறுகதை முன்னோடியாக விளங்கிய சி. வைத்திலிங்கத்தின் சிறு கதைகள் 1990ல்நூலுருப் பெற்றதுடன் ஒப்பிடும்போது இது பாரதாரமான விடயமன்று)

இறுதியாக ஒன்று. இந்நாவல் 1959ல் வெளியாகியிருப்பின் விமர்சகர்கள் கவனத்தைப் பெருமளவில் ஈர்ந்திருக்கும். சுருக்கமாகவன்றி முழுமையாக வெளியாகியிருப்பின் சிறந்தவொரு நாவலாகப் பரிணமித்திருக்கும். ஆயினும், சமுத்துத் தமிழ் நாவல் வரிசையில் குறிப்பிட்டதொரு இடம் இந்நாவலுக்குண்டு என்பதில் ஐயமில்லை.

18. 10. 1992 தினகரன்.

'எரி நெருப்பில் இடைபாதை இல்லை' நாவல் பற்றி ஒரு விளக்கம்

- எஸ். அகஸ்தியர்

18. 10. 1992 'தினகரனில் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் செ. யோகராசா எம். ஏ. 'எரி நெருப்பில் இடைபாதை இல்லை' என்ற எனது நூல் பற்றி எழுதியதில் உள்ள சில குறிப்புரைகள் தவறான ஊகத்திற்கு இடமளிப்பதால் அவற்றிற்கு விளக்க மளிப்பது அவருக்கும் சங்கைக்குரிய விஷயம். இயக்கவியல் வரலாற்றுடன் நாவலை உள்வாங்கி விமர்சித்திருப்பின் எனது விளக்கவுரை தேவையில்லை. எனினும், நாவல்பற்றி அவருக்கே உரித்தான மேன்மைசான்ற சுயபார்வையில் அவரின் நேர்மையான எழுத்தில் குறிப்பிட்ட ஐந்து விஷயங்கள் ஆய்வுக்குரியன. அவையாவன:

(1) யாழ்ப்பாணச் சாதியப் போராட்ட வரலாற்றில் இந்நாவல் எக்கால கட்டத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது? இப்போராட்ட வரலாற்றின் 1966 ஒக்டோபர் 21 முக்கிய தினமாகும். இதனால் ஏற்பட்ட விழிப்புணர்ச்சியால் பல பகுதிகளிலும் எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் உக்கிரம் பெற்றன. 1967ல் சங்கானைப் பகுதியில் தேநீர்க்கடைப் பிரவேசம் நிகழ்ந்தது.

(2) வில்லுன்றி மயான அனர்த்தங்களும் இக்காலப் பகுதியிலேயே நிகழ்ந்தன.

(3) தனது மகள்மீது பாசம் கொண்ட தந்தையொருவர் தனது மகள் எத்தகைய அவமானச் செயலைச் செய்தபோதும் அவள் பிரசவ வேதனையால் துடிதுடிக்கும் போது ஒரு குழந்தையினைப் பெற்றெடுக்கும் வேளையில் அவள் கழுத்தை நெரித்துக் கொல்வாரா?

(4) சிற்சில குறைபாடுகள் காணப்படவே செய்கின்றன. இவற்றிலொன்று ஒரு சில கதாப்பாத்திரங்கள் சில வேளைகளில் காணாமற் போய்விடுகின்றன. உதாரணமாக செல்லமணி கொலைக்குப்பின் முருகன் நீண்ட காலம் காணமுடியாமை, நாவலில் ஓட்டம் தடைபட்டுச் செல்வதை அவதானிக்கலாம்.

(5) இந்நாவல் 1959ல் எழுதப்பட்டதென்று கூறப்படுகின்றது. அவ்வாறாயின் 1967, 68ம் ஆண்டுகளில் நிகழும் சம்பவங்கள் எவ்வாறு இடம் பெறும்? அவ்வாறெனின் அத்தகைய விடயங்கள் பின்னர் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். 'இடைச்செருகல்களா' யிருக்க வேண்டும். மேற்கூறிய குறைபாடுகள் சிலவற்றிற்கு ஏற்புடையதாகக் கூறத்தக்க காரணமொன்றுண்டு. இந்நாவல் 14 தடவைகள் சுருக்கி எழுதப்பட்டிருப்பதே அது. இனி விஷயத்திற்கு வருவோம்.

(1) யாழ்ப்பாணச் சமூகவியற் கலாச்சாரம் ஜாதியத்தோடு இணைக்கப்பட்டிருந்த காலத்தையெல்லாம் தாண்டி அதற்கு எதிரான போராட்டங்கள் உக்கிர நிலை அடைவதாயின் அந்த நிலைக்கு வர அது எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு முன் அத்திவார மிடப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதையும், எந்தப் போராட்டமும் யந்நிர ரீதியாக 'திடீர் திப்'பென்று தோன்றுவதில்லை என்பதையும் அவை பரிணாமங்கொண்டே உக்கிரப் பட்டு வெடிக்கின்றன என்பதையும் எவரும் இலகுவில் அறிவர். இதனூடாகவே 1967-68 ஆண்டுகளின் உக்கிர நிலையைப் பார்க்க வேண்டும். எனினும், எப்பவோ சங்கானையிலும் நிகழ்ந்த 'உரிமைப் போராட்ட'மான தேநீர்க்கடைப் பிரவேசம் பற்றிய பிரச்சனைகளை நாவல் சுட்டுகிறதே தவிர உயர் சாதிக்கெதிராகத் துப்பாக்கி ஏந்திய 'அராஜகப் போராட்டம்' பற்றியல்வ.

19ம் நூற்றாண்டு முற்பகுதியிலிருந்து 1956 வரை 'எரிகோள'மாகவிருந்த யாழ்ப்பாணத்துச் சாதிமையெப்புக் கலாச்சார வரலாறு பற்றி யாவரும் அறிவர். இந்தப் பிற்போக்கான கலாச்சாரம் தோற்றுவிக்கப்பட்டதன் நோக்கிற்கும், இதனைத் தோற்றிவித்த பெருமான் களுக்குமே சமூக வரலாறுண்டு. இவற்றை இருபது வருடங்களுக்கு முன் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி 'அஞ்சலி' சஞ்சிகையில் எழுதிய 'யார் இந்த யாழ்ப்பாணத்தான்' என்ற கட்டுரையிலும் மிக நேர்த்தியாக எழுதியுள்ளார். இந்தக் கலாச்சாரம் தற்காலம் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் மாற்றுருவில் படையெடுத்திருக்கிறது. அது அதன் உத்தி வகைகளில் வேறுபாடடைந்துள்ளதே தவிர, எந்தவித மாற்றமுமின்றி இன்றும் 'நீறுபூத்த நெருப்பாக' உள்ளமிழ்ந்திருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் உள்வாங்கிப் புழுங்கி எழுந்த சுமார் 50 ஆண்டுகால யாழ்ப்பாணமே எனது நாவலின் பிம்பம்.

ஒரு சமூகத்தின் அல்லது ஒரு தேசத்தின் ஒருக்குதலில் இருந்து மீள்கின்ற எழுச்சிக் கான பிம்பம் அற்றுப்போகும்வரை அது சார்ந்த சம்பவங்கள் தீர்க்கதரிசனத்துடன் வகைமாதிரிக்குச் சித்தரிக்கப்படுவதானது நாவல் உலகில் புதிய விஷயமல்ல. டால்ஸ்டாயின் 'போரும் சமாதானமும்', 'அன்னாகர்னா', 'அக்கினிப்பரீட்சை', 'புத்தியிர்ப்பு' போன்ற நாவல்களில் இவ்வுத்திகளைக் காணமுடியும். எமிலிலோலாவின் 'நாநா', 'திரேசா' போன்ற நாவல்களில் பார்க்கலாம். சம்பவங்களையும் பாத்திரங்களின் உணர்வுகளையும் எவ்வாறு அவர்கள் கதையோடு இணைத்து நகர்த்தியுள்ளார்கள் என்பதையும் கவனிக்கலாம். 'இந்த நிலையில் இதுதான் நடக்கும்' என்ற தீர்க்கதரிசன மான அனுமானிப்போடு எழுதும் விஷயம் அவ்வாறே நடந்துவிடுகின்றதெனின் அது அந்த இலக்கியக் காரனின் தீக்ஷண்யமான ஆழ்ந்த சமுதாய ஆய்வின்பார் பட்டதே யாகும். இவ்வாறு எழும் நினைவலைகளோடு இணைக்கும் சம்பவங்கள் தகழி சிவசங்கரன்பிள்ளை நாவல்களிலும் ல. ச. ரா. படைப்புகளிலும் உண்டு.

ஐராதிய ஒருக்கு முறைக்கெதிரான போராட்டம் 1966ம் ஆண்டுக்குப் பல்லாண்டுகளுக்கு முன்பே ஆரம்பமானது. பாடசாலைகள் பொதுக்கிணறுகள் போன்றவற்றிற்கான மனித உரிமைப்போராட்டம் 1945லிருந்தே இடதுசாரிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 11.10.92 தினகரன் -வீரகேசரியில் 'ஒரேற்றர் சுப்பிரமணியம்' பற்றிய கட்டுரையிலும் குறிப்பிட் டிருக்கிறேன். இடது சாரிக் கட்சியைச் சார்ந்த 'சன்மார்க் சபை' எம். சி சுப்பிரமணியத் தைத் தலைவராகக்கொண்ட 'சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை' போன்றவற்றின் தொடர்ச்சியான வர்க்கார்தியில் நடந்த மனித உரிமைப்போராட்டம், 1961 வாக்கில் கட்சியிலிருந்து பிரிந்துபோன 'செக்டேரியன்' கோஷ்டியினரால் சிதைந்ததோடு, 1965 -66 வாக்கில் உயர்ஜாதித் தமிழர்களுக் கெதிரான துப்பாக்கி ஏந்திய 'அராஜகப் போராட்டம்' என்று பிறழ்வாகியது.

மாவிட்டபுரக் கந்தசாமிக் கோயில் போராட்டம் வர்க்கப் போராட்டமாகவன்றி, ஜாதியுணர்வையூட்டும் புரட்சிப் பிறழ்ப்பு போராட்டமாக மாறிற்று. இந்தத் தவறான 'செக்குட்டியன்' தீவிரப் போக்கால் சுமமா கிடந்த சங்கும் உதயியது. பேராசிரியர் சி. சுந்தரலிங்கம் பகிரங்கமாகவே 'தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் 'வோட்' எனக்குத் தேவை யில்லை' என்னுமளவிற்கு உகப்பப்பட்டார். பிள்ளையார் சிலைகளுக்குச் செருப்பால் அடித்து வீதிகள் தோறும் பிள்ளையார் சிலைகள் உருவாக ஏதுவான ஈ. வே. ரா. பெரி யார் பாணியிலான போராட்டம்தான் மாவிட்டபுரப் போராட்டம். வர்க்கப் போராட் டத்தினின்று பிறழ்ந்து ஜாதியப் போராட்டமாக மாறிய 'திகிற' பாணியிலான போர் முறை மார்க்ஸிய எதிர்ப்பு வெடிவடித்தது. இந்தக் காலகட்டத்தின் ஜாதியப் போர்மு றையை எனது நாவல் முற்றாக நிராகரிப்பதையும், அது வர்க்கப் போராட்டத்தையே ஆதரித்து நிற்பதையும், ஜாதியப்போர் முறை ஆக்கத்திற்குப் பதிலாக முழு அழிவையே உண்டாக்கும் என்பதையும் கட்டுகிறது. பருத்தித்துறை நட்சபிள்ளை, கொட்டடிச் சின்னத்தம்பி, கணபதி இதற்கான குறியீட்டுப் பாத்திரங்கள். ஆக 1968ல் நடந்த ஜாதியப் போராட்டம்தான் நாவலில் செருக்கப்பட்டிருப்பதென்பது தவறாகும். 1945 -1950 -1956 வரையான தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் 'உரிமைப் போராட்ட'த்தின் பிம்பமாக விளங்கிய முக்கிய கிராமங்களை இது குறிப்பிடுகிறதேயன்றி 1966 காலகட்ட அராஜகப் போராட்டத்தைக் குறிப்பதல்ல. இன்று அவ்வாறு ஆயுதம் ஏந்திய அராஜகக் கோஷ்டி கள் இல்லை. ஆனால் மனித உரிமைப் போர்முறை பல வடிவங்களில் நிகழ்கிறது.

(2) சரியாகச் சொல்வதாயின் 1959 க்கு முன்பே இந்நாவல் 1953ல் 'வில்லூன்றி மயானம்' என்ற தலைப்பில் பிரசுரிப்பதற்குக் குறுநாவலாக எழுதப்பட்டது. "என்ன சார், ஒரு ரசமான காதல் கதை தாருங்கோன்னா, போராட்டக்கதையா எழுதியிருக்கீங்களை" என்று சொல்லி 'விரகேசரி' பிரதம ஆசிரியர் கே. வி. எஸ். வாஸ் பிரசுரிக்க மறுத்துவிட்டார். 'வில்லூன்றி மயானம்' என்ற குறுநாவலே பின் 'எரிமலை' 'எரிகோளம்' 'எரி நெருப்பில் இடைபாதை இல்லை' என்ற தலைப்புக்களில் பெரிய நாவலாக விரிந்தது. வில்லூன்றிச் சுடலையில் நல்லதம்பி என்பவர் துடுபட்டு இறந்த சம்பவம் 1966ம் ஆண்டுக்கு சுமார் 19-20 ஆண்டுகளுக்கு முன் நிகழ்ந்தாகும்.

(3) தன் பெற்ற மகளை மட்டுமல்ல தன் பிறந்த கிராமத்து மக்களையே ஜாதிவெறியர் நஞ்சுட்டிக் கொன்ற சம்பவங்கள் அக்காலம் நிகழ்ந்தன. 'தண்ணீர்' என்ற சிறுகதையில் டானியல் இதனை நன்றாகச் செய்திருக்கிறார். தன் மகள் சீவல் தொழிலாளியுடன் கூடிக்கொண்டு போனதை அறிந்த தந்தை, கைக்கூலிகள் சகிதம் வவுனியா வரை சல்லடை போட்டுப் பிடித்து வந்து மகளை மட்டுமல்ல, அந்தத் தொழிலாளியையுமே 'மேடர்' செய்த சம்பவமும் ஒரு காலம் மானிப்பாயில் நிகழ்ந்தது. அப்படி நூற்றுக்கணக்கான சம்பவங்கள் ஆச்சரியப்படத்தக்க விதத்தில் நடந்தேறின. இவற்றை இன்று சொல்லும் போது நம்பமுடியாது போல் இருப்பதற்கு காரணமே, அன்றைய ஜாதி வெறியின் கோரத்தைப்போல் தற்காலம் இல்லாதிருப்பதுதான். 2வது உலக மகாயுத்தத்தில் ஐந்தரைக் கோடி மக்களைக் கோரமாகக் கொலை செய்த வெறித்தனம் நம்பக்கூடியதாக இருக்கிறதா? இல்லை. ஆனால் அது பற்றிய சாட்சியங்கள் செய்திப்படங்களில் இடம் பெற்றிருப்பதால் நம்ப முடிகிறது. அக்காலம் ஊமைப் படமே 1920 வாக்கில் தான் யாழ்ப்பாணம் வந்தது.

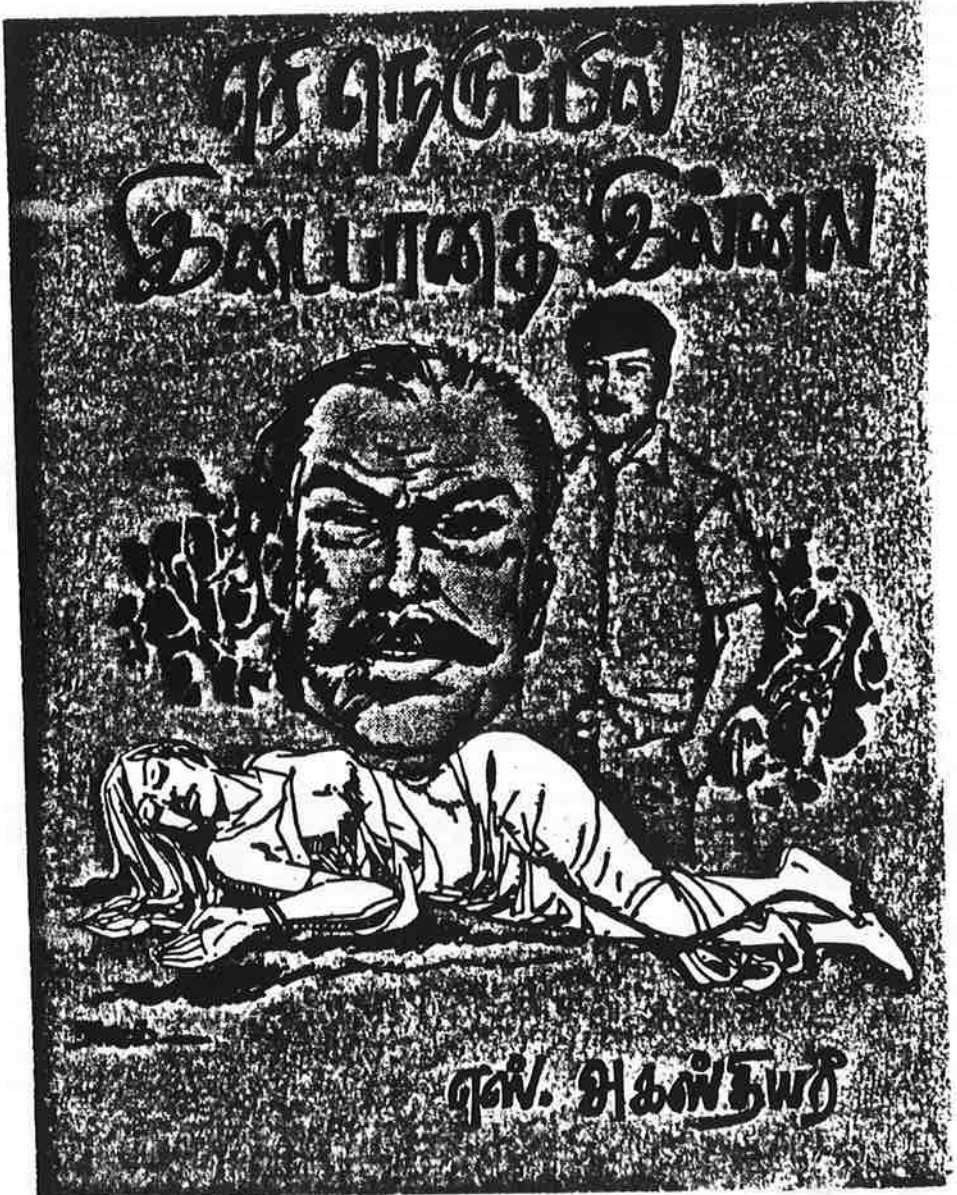
(4) ஆசிரியன் கதை கூறும் சித்தரிப்பாக நாவல் பாத்திரங்களால் நகர்த்தப்படும் போதுதான் கதையோட்டத்துடன் பாத்திரங்கள் இடைவிடாது ஒன்றித்திருக்கும். ஒரு சமூகவியலே நாவலாக விரியும் போது பாத்திரங்கள் இடையறாது கதையோட்டத்துடன் இணையவேண்டும் என்பதில்லை. இணைந்து கொள்கின்றும் கதையோட்டச் சுருதிக்கு நல்லதுதான். ஆனால் முருகன் செல்லமணி தொடர்பு நாவல் இடைநடுவில் செல்லமணியின் துயரமான கொலையோடு முடிவடைவதால் முருகன் பாத்திரம் அழுத்தப்படவில்லை. அவன் அவ்வாறு தொடர்பற்றிருப்பதால் தான் அவன் இயக்கவாதியாகவும், அது சாந்த போராளியாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறான். பழிக்குப் பழியை அவன் நிராகரிப்பதால் அவன் அழிவை உணர்த்துகிற 'தடல்புடல்' அற்ற பாத்திரமாகிறான். இதனோடு பார்க்கின் கதையில் தொய்வு தெரியாது. ஆனால், தன்னுணர்ந்த தவள் போல் பழிக்குப் பழி வாங்கும் ஒரு பாத்திரமாக இருப்பின் தவள்வாய் போல் தெரியாது. அவ்வாறு சித்தரிப்பின் அது ஒரு மறுப்பியல்வாதமாக முடியும். உயர் ஜாதிக்கெதிராக ஆயுதம் ஏந்தப்படுவதையோ பழிக்குப் பழி வாங்குவதையோ எந்த ஒரு இயக்கவியல் வாதியாவது ஏற்க மாட்டான். கொடுமைமிகு சமுதாயத்தை மாற்றி அமைப்பதற்கான வர்க்கப் போராட்டம் இல்லாமல் எந்த விடுதலையையும் அடைய முடியாது என்ற முற்போக்குச் சித்தனை வாதியாக முகிழ்கும் முருகன் நிதாமாக செயல்படுவான். அதனால் தான் இயக்கவாதியாக உருவாக்கப்படுகிறான்.

(5) 1959ல் எழுதிய இந்நாவல் 14 தடவை சுருக்கப்பட்டதன் நோக்கமே பிரசுர வசதிக்காகத்தான். 1968ல் 'ஈழநாடு' இதைப் பிரசுரித்து முடிக்க ஓராண்டு காலம் எடுத்தது. இதனை விரித்து அழுத்தி எழுதவும் விரும்பமுண்டுதான். ஒரே நூலில் அல்லாமல் இரண்டாம் பாகமாக இன்னொரு நாவல் எழுதின எத்தனையோ சம்பவங்களையும் பிற்காலத்தில் பேணப்படும் கலாசார முறைகளையும் சித்தரிக்கலாம் தான். 1966ல், 1967ல் நடந்த சம்பவங்கள் நாவலில் சேர்க்கப்படவில்லை. என்பதனைக் கூட்டு மொத்தமாக முற்பகுதிகளில் குறிப்பிட்டதிலிருந்து அறியலாம். ஜாதி முறையில் பழிக்குப் பழி வாங்கும் நோக்கில் ஜாதிய அராஜகப் போராட்ட முறைகளைச் சித்தரிக்கும் நாவலையும் மவித உரிமைக்கான வர்க்கப் போராட்ட நாவலையும் ஒரு சேரக் கணிப்பது முறையல்ல. இடது சாரிக் கட்சிகளால் பருத்தித்துறை, நெல்லியடி, கரவெட்டி, வராத்துப்பளை, மானிப்பாய், சங்கானை, மட்டுவில், சாவகச்சேரி என்று

மனித உரிமைப் போராட்டம் தீவிரவாதிகளினால் முடைந்துபோனதுதான் வரலாறு. சகல ஒடுக்கு முறைகளையும் வர்க்கப் போராட்டங்களினாலேயே ஒழிக்க முடியும். அ. செ. முருகானந்தனின் 'புகையில் தெரிந்த முகம்' குறுநாவலுக்குப் பின் செ. கணேசலிங்கனின் 'நீண்ட பயணம்' நாவல் இதனை முறையாகப் பிரதிபலிப்பதால் அது தரமாக இருக்கிறது. இதற்கொரு காரணம் உண்டு. அதனை வேறொர் கட்டத்தில் ஆராய்வோம்.

31. 11. 1992 தினகரன்.

அகஸ்தியரின் 'எரி நெருப்பில் இடைபாதை இல்லை' சமுதாய உணர்வுப் பார்வை

- ச. சச்சிதானந்தம்.

"While an author is yet living we estimate his powers by his worst performance, and when he dead, we rate them by his best!"

- Samuel Johnson - Preface to Shakespeare.

நாவல் என்பது மனித நடப்பியல்புகளைச் சுட்டும் ஓர் இலக்கிய வடிவம். ஒரு மொழியின் இலக்கியம் அம்மொழியினரின் தன்மை, மனவளர்ச்சி, பண்பாடு போன்றவற்றினைத் தெரியப்படுத்தும் கருவியாக விளங்குகிறது. ஒரு இலக்கியம் படைக்கப்படுவதற்கு அடிப்படையாக அமையும் உந்துதல் இரு நிலையில் அமையக்கூடும். ஒன்று ஆசிரியரின் தன்னுந்துதல். மற்றது புற உந்துதல். பிறர் வேண்டுகோளாக அன்றி உள்ளத்தில் கருக்கொண்டது வெளிப்படுத்தல் என்ற அடக்கமுடியாத நிர்ப்பந்த நிலை முன்னதிலும், பிறர் -ஆள், பொருண்மை தூண்டுதலால் ஏற்பட்ட புலப்பாடு பின்னதிலும் அமைகின்றது.

இந்நாவல் யாழ்ப்பாணத்து தமிழ்மக்களின் வாழ்க்கைப்போக்கு, நோக்குகளை உள்ளபடி படம் பிடித்து காட்டுகிறது. யாழ்ப்பாணம் எனும்போது ஓர் தனித்தன்மை யான தமிழ் வழங்கும் பிரதேசம். கற்றவர்கள் நிறைந்த நிலம் போன்ற எண்ணத்தரிப்புகள் எழும் அதே வேளை சாதியாசாரங்கள் தலைதூக்கி நிற்கும் குடாநாடு என்ற படமும் விழும். இவ்வாறு ஒரு வகையான தனித்தன்மை கொண்டு விளங்கும் யாழ்ப்பாண மண்ணில் சாதி அமைப்பு மீறல்களே அழிந்து போகாத பிரச்சினைக்குரியனவாக விளங்கி வருகின்றன. பிரச்சனைக்குரிய ஆக்கங்களை விமர்சனங்களுக்கு ஆளாகும் முறையில் எழுதுகிறவர் என்பதில் பெரும் பேரெடுத்தவர் முதுபெரும் எழுத்தாளரான அகஸ்தியர். படிப்போரின் அறிவையும், உணர்வையும் கிளர்ச்சியூட்டி, எழுவைக்கும் ஆற்றல் அகஸ்தியரின் கதைகளுக்குரிய சிறப்பு. இவருடைய ஆக்கங்கள் சமுதாயத்தை வெளிப்படுத்திக்காட்டும் கண்ணாடியாய் கேலிச்சித்திரமாய் அமைந்திருக்கின்றன.

இந்நாவல் நூலாளுப்பெற்று வெளிவர இருந்த தடைகளும், தடங்கல்களும், காலநீட்சியும் யாழ்ப்பாணத்தவர்களின் மனதில் ஆழ்ந்து -அகன்று -அமிழ்ந்து ஊன்றிய சாதிவேர்களின் ஆளுமையை ஆவணம் காட்டுகின்றன. 1959 ல் இலங்கையில் எழுதப்பட்ட நாவல் 1992ல் இந்தியாவில் அச்சு வடிவம் பெற்று வெளியாகிறது. வெளியீடு ஜெகனி பதிப்பகம், 132 A மருதுபாண்டியர் தெரு, மதுரை 20. சற்றொப்ப முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தான் எழுதிய ஓர் ஆக்கத்தை நூல்வடிவு செய்யவிடாமற் தடுத்த எதிர்ப்பு -ஏய்ப்புக்கள், முடக்கல் -முடங்கல்கள், சதி -சாதிகள் போன்ற இன்னோரென்ன வற்றுக்கெல்லாம் எதிர்நீச்சல் போட்டு காலங்கள் கடந்தாலும் கோலங்கள் கலைந்தாலும் கொண்ட விடாமுயற்சியின் கூலியை இப்போது பெற்றுவிட்டார். இது இவர் வைரித்த கருத்தேற்றத்தின் வலிமையை அறியவைக்கிறது.

இந்நாவல் ஒரு யாதார்த்த நிலையை விளக்குகின்ற கதைதான் என்பதைப் பாத்திரங்களைப் பற்றித் தெரிவதன் மூலம் உணரலாம். சாதிப்பாகுபாடு, காதல், பொதுவுடமைக் கொள்கை என்பவற்றை வெளிப்படுத்தி நிற்பவனாகப் பாத்திரங்கள் அமைகின்றன. பாத்திரங்களின் சித்தரிப்பில் நன்றாக சித்தரிக்கப்பட்டவர்கள் நடேசபிள்ளையும் செல்லமணியும் சின்னவனும் தான். முருகேசன் கௌரவமாக வந்துபோகிறார். சின்னத்தம்பர் நடேசபிள்ளைக்குத் துணைக்குவரச் செய்யப்படுகிறார். தெய்வானைக் கிழவி கதையை முடிக்கத் தூண்டப்படுகிறார்.

பழந்தமிழர் சமுதாயத்தில் பிற்காலத்தில் எழுந்ததுபோலச் சாதிப்பிரிவினை இருந்தமைக்குச் சான்றுகள் இல்லை. மக்கட்பாகுபாடு நில இயற்கையையும் தொழிற்

பண்பையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே இருந்தது. ஆரியரின் வருகைக்கு முன்னர் தென்நாட்டில் நிலவிய வாழ்க்கை முற்றிலும் சமயச்சார்புள்ள ஒன்றாக இருக்கவில்லை என்பதைச் சங்கநூல்கள் உட்பட வரலாற்றியல் நூல்கள் மூலம் அறியலாம். பிற்காலத்தில் ஆரியர் சமயக்கொள்கைகளும் வழிபாட்டுமுறைகளும் தமிழர் வாழ்வில் புகத் தொடங்கின. இவ்விரு இனத்தவர்க்கிடையிலும் கொண்டு -கொடுப்பு பரிமாறப்பட்டு ஒரு பொதுவான பண்பாடு உருவானது. இப்பண்பாடே இந்துப்பண்பாடு என அழைக்கப்படுகிறது. தமிழர்களின் சைவநெறிகளும், ஆரியர்களின் வைதீக்ககோட்பாடுகளும் இணைந்து உருவான மதமாக இந்துமதம் ஆரியர்களால் உண்டாக்கப்பட்டது. தமிழர்கள் மொழியால் திராவிடக் குலத்துக்குரியவர்களாகவும், வாழும் வாழ்க்கை முறையால் ஆரியப் பண்பாட்டுக் குரியவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

“பிராமணை: கூத்திரிய வைஸ்தர
த்ரயோவர்ணாத் விஜாதய
சதுர்த்த ஏக ஜாதிஸ்து துத்ரோ
நாஸ்திது பஞ்சம்” - வருணாச்சிரமக்கோட்பாடு”

இந்துமதத்துக்கு அடிப்படை வேதங்கள். அவை இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வணம், என நான்கு (வேதங்கள்) உள்ளன. முதல்வேதமான இருக்கு வருணாச்சிரமக் கோட்பாட்டை வலியுறுத்துகிறது. பிராமணர், சத்திரியர், வைஷியர், துத்திரர் என்பனவே வருணாச்சிரம சமூகப்பிரிவுகள். தொழிற் பங்கீட்டு முறையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட தொழிற்பிரிவுகள் இவ்வருணாச்சிரமக் கோட்பாட்டால் நிலையான நிரந்தரமான வருணப்பிரிவுகளாக மாறின. தொடர்ந்து சாதிகளும் உபசாதிகளும் உண்டாக்கப்பட்டன. “சமூகத்தில் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒவ்வொரு குலத்தொழில் இருக்கிறது. அதையே அவன் செய்ய வேண்டும்” என்பதைத்தான் இந்துமதம் கூறுகிறது. “வேதத்தையும் (ஸ்ருதி), மனுதர்ம சாஸ்திரத்தையும் (ஸ்மிருதி) நிந்திப்பவனையும், தான் ஜாதித் தொழிலைவிட்டு மற்றொரு ஜாதித் தொழிலைச் செய்யவனையும் அரசன் தன் நாட்டைவிட்டுத் துரத்தவேண்டும்” -ஸ்மிருதி, அத்தியாயம் 9. சுலோகம் 225.

சமயகுரவர்களில் முதன்மையானவர்களான சம்பந்தரும் அப்பரும் ஒரே காலத்தில் வாழ்ந்த நாயன்மார்கள். தனது இறுதிக்காலத்தில் உழவாரத்தொண்டு செய்து காலம் கழித்து வரும் நாளில் தில்லை நடராஜரின் திருத்தாண்டவத்தைத் தரிசிக்க ஏகதாசி நாளொன்றில் புறப்பட்டார் அப்பர். போகும் வழியில் இளைப்பாறுவதற்காக ஒரு சமணசமய நண்பர் வீட்டுக்கு போய்விட்டு சிதம்பரம் போனார். இதை அறிந்த சம்பந்தரின் ஆதரவாளர் ‘அப்பர் மறுபடியும் தருமசேனர் ஆக மாறிவிட்டார்’ என புரளி கிளப்பி விட்டதனால் சிதம்பரம் போன அப்பர் காணாமற் போகச் செய்யப்பட்டார். அன்றுதான் சம்பந்தரின் திருமணநாள். அப்பர் காணாமற் போனதால் ஆத்திரமடைந்த அவரின் ஆதரவாளர் சம்பந்தரின் திருமணத்தின்போது அவர் இருந்த பந்தலுக்கு தீ வைத்தனர். இத்தீவைப்பின் போதுதான் சம்பந்தரும் மனைவியும் சோதிக்குள் கலந்தனர். இதன் உள்ளடக்கச் சமாச்சாரம் பிராமணர் வேளாளர் சாதிக்கலவரம் என்பதேயாகும்.

- நடேசபிள்ளையின் ‘தம்பியார்’ சின்னத்தம்பர் சின்னவனை வீட்டோடு கொளுத்திய தும் இவ்விருவருக்கும் தெய்வானை கள்ளுக்குள் நஞ்சுபோட்டுக் கொன்றதும் அப்பர் - சம்பந்தர் நிகழ்ச்சியுடன் ஒப்பிடக் கூடியதாக இருக்கிறது.

- முருகேசு - முருகன், நவமணி- நாகாத்தை ஆனமுறைகளை ஆசிரியர் கட்டுவிதம் தாழ்ச்சாதியினரை உயர்சாதியினர் ஆக்கரமிப்புச் செய்த கொடுமையைக் காட்டுகிறது.

ஒரேயொரு பிள்ளை அதுவும் பெண்பிள்ளை, ‘செல்லமணி’ எனப்பெயரிட்டதற்குப் பதிலாக ‘நடராஜமணி’ என பெயரிட்டிருக்கலாமே என அங்கலாய்த்த தந்தைமனம் - பெற்றமனம் நிறைமாதக் கர்ப்பினியாக இருந்த மகளைச் சாக்காட்டுகிற நிலைக்கு மனம் வந்தது. சாதித்துடிப்பு வந்துவிட்டால் பாசம் எல்லாம் பறந்து ஒடிவிடும் என்பதை ஊறுதிப்படுத்துகிறது. ‘ஐயோ அம்மா! என்னைப் பெத்த அம்மா! இவ்

அபயக்குரலை திரும்பத்திரும்பக் கேட்டபின்பும் அம்மாவிடமிருந்தோ, ஐயாவிடமிருந்தோ அணைப்புக்கிடைக்கவில்லை. தானும் ஆடவில்லை தன் சதையும் ஆடவில்லை.

- பெறுமாதக் கர்ப்பிணியான ஒரேயொரு பிள்ளையை கல்நெஞ்சுடன் உயிர்வதை செய்து சாக்காட்டியது, வீட்டுக்கு நெருப்பு வைத்து சின்னவனைப் பொசுக்கியது. செல்லையாவின் முதுகில் 'செல்லன்' என சுண்ணாம்பால் எழுதியது, இதுபோன்ற நிகழ்வுகளெல்லாம் சாதியெறி வந்தால் உயிர்நேசம், உறவுப்பாசம், சமூகநேசம், மனிதநேசம், இவ்வாறு இனம் தமிழ்-யாழ்ப்பாணத் தமிழினம் என்பதை உணரவைக்கின்றன. இவ்வாறு சமூகத்தை உணரவைக்கும் திறன் மூலம் -சமுதாயம் சம்பந்தமான கனமான மையக்கருத்துக்களை நுண்ணுணர்வுடன் நோக்கி அலசி ஆராயும் பக்குவப்பட்டு சிந்தனையை உடையவர் தான் என மெய்ப்பிக்கிறார் ஆசிரியர்.

"உங்கள் சத்துருக்களை நேசியுங்கள், உங்களைச் சபிக்கிறவர்களை ஆசீர்வதியுங்கள், உங்களைப் பகைக்கிறவர்களுக்கு நன்மை செய்யுங்கள், உங்களை நிந்திக்கிறவர்களுக்காகவும் உங்களைத் துன்புறுத்துகிறவடாகளுக்காகவும் ஜெபம் பண்ணுங்கள்"

- மத்தேயு, அதிகாரம் 5. வசனம் 44.

- லூர்த்தானை கோயிலுக்குள் இளிவுபடுத்திய சங்கிலித்தாம், மூப்பர், மொடுதாம் போன்றவர்களின் சாதித்துவேச வார்த்தைகளெல்லாம் கிறிஸ்தவம் என்பதன் அர்த்தம் புரியாதவர்கள் என்பதையே காட்டுகின்றன. உபதேசியாருக்கும் குருவானவர் எப்படியானவர் என்று தெரியாத நிலை! பரிசுத்த வேதாதகமமா? நடைமுறை வாழ்க்கையா? என குருவானவர்க்கும் புரியாத சங்கடம் சாதியாசாரம் காட்டுவது இந்துமதக் கோட்பாடு. இந்துக்கள் இல்லாதோர்க்கு சாதி ஒரு பழக்கமே. அவர்கள் சாதியை ஒரு மதக்கோட்பாடாக கொள்வதில்லை. முற்காலத்தில் ஒரு பெருமை, பதவிஆசை, சாதிக்கொடுமை முதலான காரணங்களுக்காக தமிழர்களில் சிலர் கிறிஸ்தவ மதத்துக்கு மாறினார்கள். அந்தோனியும் லூர்த்தானும் பலஸ்தீனியத்திலிருந்து வந்தவர்கள் அல்லவே! தமிழர்கள் வாழ்வில் ஆரியப்பண்பாடு புகுந்த பின்னர் தானே கிறிஸ்தவ மதம் அவர்களுக்குத் தெரிய வந்தது.

ஒவ்வொரு சாதியும் தன்னைத் தனித்தனி சமூகமாக மதித்துக்கொள்கிறது. ஒவ்வொரு சாதியும் தன்னைக் காப்பாத்திக் கொள்வதே உயிர் லட்சியமாகவே மதித்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு சாதியாரும் தனியாகப் பிரிந்து நின்று மற்றச் சாதிகளுக்கும் தனக்கும் சம்பந்தமில்லையென்ற உணர்ச்சியை வளர்த்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். இக்காரணங்களாற்தான் இந்நாவலில் பரந்து காணப்படுகின்ற வேளாளர்-நளவர், பள்ளர், பறையர், கரையார் சாதிக்கலவரங்கள் கண்முன் நிறுத்தப்படுகின்றன என எண்ணுகின்றோம்.

காதல் என்பது பலவீனமான வினாடிகளில் பிறந்து உணர்ச்சிமயமான நேரங்களில் வளர்ந்து பலம்பெறுவது. செல்லமணியின் வாழ்க்கை காதலிலே மலர்ந்தும் காதலிலே அலர்ந்தும் விடுகிறது. நடேசபிள்ளையின் குணம் நன்கு தெரிந்திருந்தும், முருகேசு யாருடைய மகன் என அறிந்திருந்தும் தன் வாழ்க்கையை அப்படி அமைத்துக்கொண்டான். காதலுக்கு கண்ணில்லை, காதல் வலிமையானது என்பதையே இவளது பாத்திரப்பாங்கு உணர்ந்துகிறது. இவள் நிலையும், முருகேசுவின் நிலையும் மனிதன் சமுதாயப்பிராணி என்பதுகுமுன் தாம் உயிர்கள் என்பதனையே நிரூபித்திருக்கின்றன. உணர்ச்சியுடையதாய் இருத்தல் உயிரினத்தின் இயல்புகளில் ஒன்று.

செல்லமணியின் அவச்சாவுக்குப்பின் முருகேசுவின் மனம் பொதுவுடமை கொள்கையில் முற்றிய பற்றுக்கொள்ளவாயிற்று. "பொதுவுடமைச் சமுதாய அமைப்பில் ஜாதிபேதம் இருக்காது. இனக்கொலை நிகழாது. அதன்பின் எல்லா மக்களும் சகோதரர்களாக -சமத்துவங்களாக ஒற்றுமையோடு வாழலாம்" என்றெல்லாம்

முருகனின் ஆசைக்ககனவுகள் நீண்டு விரிந்து போய், தோழர்களுடன் பரிமாறும் கருத்து, வார்த்தைப்பிரயோகம் ஆகியன அவன் மனவிரிவை பிரதிபலிக்கின்றன. முருகன் -கணபதி உரையாடல் மூலம்தான் பற்றுக்கொண்ட சித்தாந்தத்தைப் பலஇடங்களில் நேரடியாகவும் இலைமறையாகவும் வெளிப்படுத்துகிறார் நாவலாசிரியர் .

பயிர் நன்கு வளரவேண்டும் என்பது மனத்தில் இருந்தால் களை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது நடைமுறையில் இருக்கவேண்டும். "கெட்டது அழியாமல் நல்லது நிலைக்காது மோனே" என்று தெய்வானை வாயிலாக வெளிப்படுத்தும் விதைத்தாவல் மூலம் சமுதாயம் சீர்பட தன்உள்ளக்கிடக்கையை அகஸ்தியர் வெளிக்கொணர்கிறார். பொறுத்துப் பொறுத்துப்பார்த்து பொறுக்கமுடியாத விளிம்பில் தனக்கு ஒரு விடிவு வேண்டும் என்பதை வேண்டுவதற்காக எதையும் செய்யத்தக்க துணிந்த நிலைக்கு ஒரு மனம் கிளர்ந்தெழும் என்பதை தெய்வானைக் கிழவி நடேசபிள்ளைக்கும் சின்னத்தம் பிக்கும் வரச்செய்த சாவு எண்பிக்கும்.

ஆனால் தெய்வானை எண்பிப்பு சமுதாயப் பிரச்சனைக்கு சுமுகத் தீர்வுகாண வழிகோலுமா என்றால் -இல்லையென்றுதான் நடப்பு நிகழ்வுகள் நிரூபிக்கும். சாதி, மதம், பொருளாதாரம் முதலியன சக்திக்கும் அதிகாரத்துக்கும் ஆஸ்பதமாக இருக்கின்றன. இந்த மூன்றில் ஏதேனும் ஒன்றினால் ஒருவன் மற்றொருவனை எளியவனாக்க முடியும். ஒருகாலத்தில் இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்று ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. மற்றொரு காலத்தில் வேறொன்று ஆதிக்கம் செலுத்தும். ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு ஒழுங்கு இருக்கிறது.

இந்நாவலில் இடம்பெறும் சாதிப்போராட்டங்கள் சம்பவிக்கும் இடங்களாக பருத்தித் துறை, சங்கானை, மாவிட்டபுரம், யாழ்ப்பாணம் ஆகிய ஊர்கள் குறிப்பிடப்பட்டாலும் சம்பவங்களின் சந்தியாக நெல்லியடிச்சந்தி விளங்கியதை ஆசிரியர் சுட்டுகிறார். குறிப்பாக தரமிழந்து தவிப்பவர்கள் தொடக்கம் மற்றும் 'சுகம்' விரும்புகிறவர்கள் வரை தங்கள் ஆசாயத்தைக் 'கழிக்கவும்' அங்கே 'விடுதிகள்' இருந்தன என ஆசிரியர் குறிப்பிடுவதை ஏற்றுக் கொள்வது மருத்துவப் பேரறிஞரும், உளவியலின் தந்தையுமான சிக்மண்ட் பிராய்டின் (SIGMUND FREUD) ஆய்வின்படி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட மனிதனின் பண்பியல் தொகுப்பை மறப்பதற்கு சமமாகும். அதாவது ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஒரு நெல்லியடிச் சந்தி இருக்கிறது. எந்த ஊரில் 'நெல்லியடிச் சந்தி' இல்லையோ அந்த ஊரில் மனிதன் இல்லை என்பதுதான் மனித நடைமுறை உண்மை.

இலக்கியத்தை ஆக்கிச்செல்லும் முறையில், கொண்டு செல்லும் நிலையில் -தொய்வின் மையும் விறுவிறுப்பும் அமைய யுத்திகள் உதவுகின்றன. 'நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்கு ஓரினப் பொருளை ஒரு வழி வைப்பது ஒத்து' என மொழிய உயர்மொழிப் புலவர் எனும் நன்னூல் சுத்திரத்திற்கேற்ப உவமான -உவமையங்களை உருவகப்படுத்துவது சிறப்பானதாக இருக்கிறது. தர்க்கரீதியாக முறையோடு நாலுவேதங்கள் கற்றுத்தேறி... என நடேசபிள்ளையின் குணஇயல்பை விளக்குகிற இடம் தவிர்ந்த ஏனைய அனைத்து சந்தர்ப்பங்களிலும், நாவலில் வரும் பாத்திரங்களின் குணாதிசயங்களை வெளிப்படுத்த உரையாடல்களிலும் அமைத்த சொற்பிரயோகம், வாக்கிய நடை என்பன இவ்வாசிரியர் கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும் கலையில் வல்லவர் என்பதை நிலைநிறுத்துகின்றன. (வேதத்தின் மறு பெயர் எழுதாமறை) சமுக உணர்வுப் பார்வை போன்ற தர்க்கங்களோடு இவர் மொழி நடை அமைவது இவரின்தனி நடை, மண்வாசனை கமழும் சுவாரஸ்யமான பேச்சுத் தமிழுக்குச் சரியான எழுத்து வடிவம் கொடுப்பது இவர் கொடை. இவருடைய ஆக்கங்கள் சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி, தமிழ் இலக்கியத்துக்கு வளம் மட்டுமல்ல, வலுவும் ஊட்டக்கூடியவை என்பதை தமிழ்கூறும் அறிவினார் உவந்தேற்பார்.

அகஸ்தியர் நூல்கள்

1. இருளினுள்ளே - முக்குறு நாவல் தொகுதி (அன்பு வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்)
2. நீ - உணர்வூற்றுவகச் சித்திரம் (ஆசீர்வாதம் வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்)
3. திருமணத்திற்காக ஒரு பெண் காத்திருக்கிறாள் - நாவல் (மாணிக்கம் பிரசுரம், கொழும்பு)
4. மண்ணில் தெரியுதொரு தோற்றம் - நாவல் (வீரகேசரி வெளியீடு, கொழும்பு -இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலம் பரிசு பெற்றது)
5. கோபுரங்கள் சரிகின்றன - குறுநாவல் (ரஜனி வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்)
6. நாட்டுக்கூத்துக்கலாநிதி பூந்தான் யோசேப்பு வரலாறு (யாழ்க்கலா மன்ற வெளியீடு, இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப்பரிசு பெற்றது)
7. ஒரு நூற்றாண்டின் இரு தமிழ் நாவல்கள் (ஒப்பாய்வுக் கட்டுரை. என்.சி.பி.எச். வெளியீடு, சென்னை)
8. அகஸ்தியர் கதைகள் - பதினான்கு சிறுகதைகளின் தொகுப்பு (ஜனிக் ராஜ் வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்)
9. மேய்ப்பர்கள் - பதின்மூன்று சிறுகதைகளின் தொகுப்பு (என்.சி.பி.எச். - வெளியீடு, சென்னை) 1990ல் வெளியான சிறந்த நூலுக்கான இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல பரிசு 92 மே10ல் பெற்றது. தமிழ்நாடு அரசின் பரிசு பெற்றது.
10. கலை இலக்கியமும் வர்க்க நிலைப்பாடும் கட்டுரை (ரஜனி வெளியீடு - கொழும்பு -பிரான்ஸ்)
11. நரகத்திலிருந்து - குறுநாவல்களின் தொகுப்பு (அச்சில்)
12. எரி நெருப்பில் இடைபாதை இல்லை - நாவல் (கவிதா பதிப்பகம் வெளியீடு, மதுரை)
13. ஒளிமயமான... நாவல் (அச்சில்)
14. சுவடுகள் - விவரான நவீனம் (அச்சில்)
15. மகாகனம் பொருந்திய... குறுநாவல்களின் தொகுப்பு (அச்சில்)
16. இலவுகாத்தகிளி- சிறுகதைகளின் தொகுப்பு (அச்சில்)
17. அகஸ்தியர் பதிவுகள் (அச்சில்)

வெளியான ஏனைய முக்கிய படைப்புக்கள்

1. ஊற்றுக்கண் - நாவல் (தினகரன் - கொழும்பு)
2. உன்னையே காதலித்தேன் - நாவல் (மித்திரன் - கொழும்பு)
3. நவீன பரமார்ந்த குருவும் அவர்தம் சீடர்களும் நாடகம் -(தேசாபிமானி - கொழும்பு)
4. அலைகளின் குமுறல் - நாடகம் (பூரணி - கொழும்பு)
5. கோடீஸ்வரப் பிரபுவுடன் ஒரு சந்திப்பு (கட்டுரை - ஓசை, பிரான்ஸ் - புனைபெயரில் எழுதியது)

